

›kontakt‹

KONTAKT
*Informační a zpravodajský časopis
pro věřící křesťane v CSSR*

4/12-77

EVANGELICKÁ BURSA

KNIH
s 10.000 NÁZVY

Dortmund.

Neobjevují se sice v žádném seznamu knih, a přece se stávají prodejními šlágry: „Evangelické knihy“ s mnoha statisíčovými náklady, což není žádnou zvláštností. Přehled, v tomto zvláštním sektoru knižního trhu podává „Prvá evangelická bursa knih“, která byla otevřena dne 16. května v Dortmundu. Na pozvání „Církevního dne slova“ vystavilo více než 40 nakladatelství, z německy mluvící oblasti, asi 10.000 titulů. K tomu se druzí asi 100 evangelických časopisů, které slouží informaci, misi, evangelizaci, duchovní péči a školení pracovníků.

Co odlišuje onen malý knižní veletrh v konferenčním středisku ve westfalské hale, od ostatních knižních výstav? Evangelická nakladatelství, jako jsou Herbert Becker, ze skupiny nakladatelství Telos chápou se, jako „připoutané na Písmo“ a uznávají Bibli za „závazné měřítko“. Misie a evangelizace, jakož i praktická pomoc v životě jsou jejich velké tematické obory. Svým způsobem plní tím tematické úkoly, na které poukázal, při příležitosti přivítání, při otevření, bavorský zemský biskup Hanselmann. V lidovém kostele měli křesťané možnost dozvědět se, čím přispívá křesťanská víra k utváření jejich života. Hanselmann: „Jinými slovy: Máte nárok na orientační pomoc. A zde, ve složité situaci našich dnů se mi zdá patrným, že stav nouze se domáhá příslibené konjunktury, pro skutečně křesťanskou literaturu.“

Jedním „závodníkem“ mezi evangelickými knihami je např. brožúrka: „Co mám

z víry?“ kterou napsal evangelista Gerhard Bergmann, s nákladem 750.000 exemplářů, a která byla rozdávána v době Církevního dne, do všech dortmundských domácností. Knižka kapesního formátu „Vypláci se žít“, jež byla napsaná Antonínem Schultem, a vydaná v nakladatelství Brendow (Moers) dosáhla to asi až na 400.000 exemplářů.

Příční kniha pro čtenáře v lůžku.

Zvláštnímu a celkovému zaměření evangelických nakladatelství odpovídá to, že je Bibli věnován široký program. „Kniha knih“ je nabízena v rozmanitých vydáních a překladech. K tomu náleží také „Dětská Bible“ z programu Křesťanského nakladatelství a nakladatelství Friedricha Bahna, v Konstanci, v zatímtním nákladu kolem jednoho miliónu. K „Církevnímu dni“ pod heslem: „Ježíš znovupřicházející Pán“ vyšla v pravý čas, ze skupiny Telos kniha: „Cíl všech věcí“ což je duchovní výklad Zjevení sv. Jana od Prof. Helmuta Freye. Vztah k „Církevnímu dni“ má také kniha „Člověk jako ty“, vydaná v nakladatelství Aussaat od Luise Palaua, o čemž hovořil na mnohých velkých slavnostech evangelista v Dortmundě. Novinkou zvláštního druhu je kniha „Napříč pro čtenáře v lůžku“, vydaná v nakladatelství Brendow. Je myšlena pro pacienty, kteří jsou na dlouhou dobu upoutáni na lůžko. Není zapotřebí v ní obracet listy, ale když leží na pokrývce dá se jednou rukou list za listem lehce sklápět.

Heidmarie Pandey.

Níže uvedené knihy jsou zdarma k dostání,
a po Vaší objednávce Vám je poštou za-
šleme. V případě, že by některá kniha
byla rozebraná budeme objednavatele in-
formovat.

Objednávky zasílejte prosím na adresu:

Pavel Husak

P. O. Box 167

NL-3180 Maassluis

Nederlande

Bible svatá

Požitek a prospěch pro zkoumatele Bible

Škola poslušnosti

Pro každého dost

Hledáme pravé štěstí

Křesťanská Strategia

Dýka a Kříž

Pravý křesťanský pracovník

Cesta k Bohu

Konkordanz

Ako niešť Evangelium

Svätosť sexu

Výklad epištoly k Římanům

ZPRÁVA

O 4. SVĚTOVÉ KONFERENCI

NA TÉMA:

„DUCH SVATÝ“

4. SVĚTOVÁ KONFERENCE NA TÉMA: DUCH SVATÝ

24.—27. července 1977 v LAUSANNE
(Švýcarsko)

Na tuto konferenci se dostavili věřící z 38 národností. Byli tam Bílí i Černí, dokonce i věřící z Tajwanu, aby společně oslavovali Pána. V paláci de Beauileu se sešlo vesměs asi 4000 lidí, aby oslavovali Pána. Ve společných bohoslužbách oslavovali Pána za to, co působil všude ve světě.

Prvého dne kázal Dr. David du Plessis, jenž je jedním z duchovních vůdců dnešního letničního hnutí. Kázal na text proroka Joele, že Bůh svého ducha chce vylít na veškeré tělo a řekl, že žádný křesťan nemůže, z tohoto důvodu odpirat společnost a spolupráci s jinými. Na veškeré tělo, to znamená, na všechna rozličná vyznání a církve. A to je biblická ekumena. Po této nádherné přednášce započalo celé shromáždění pěveckými sbory a písněmi Pána oslavovat. Skupiny hudebníků hrály nádhernou hudbu, k Boží chvále.

Odpoledne se sešly rozličné semináře, s následujícími témy: Misie pro dospělé, Křest Duchem, Charismatické hnutí, Světová evangelizace, Chození v Duchu a Evangelium o uzdravování veškerého lidstva. Tyto semináře byly prováděny rozmanitými Božími lidmi a každý seminář byl velkým požehnáním pro účastníky.

Na téma: Křest Duchem, řekl Dennis Bennet, který také napsal mnoho knih: „Člověk sestává ze třech částí: z ducha, duše a těla. Nuže, když je člověk znovuzrozený Duchem svatým, tedy tento Duch vejde do lidského ducha — případně oba bydlí pospolu. Duch svatý chce přivést všechny tři oblasti pod svoji kontrolu. Současně chce svoje myšlenky tlumočit prostřednictvím lidského ducha, přičemž ho čistí a posvěcuje. Naše duše také sestává ze třech částí: z vůle, intelektu (rozumu) a citu (emoce). Uvedené by měly být posvěceny Duchem svatým, aby tělo mohlo onu činnost duše posvěcené vykonat. Zlobím-li se např. potom Duch svatý chce určit takový cit (emoci), aby tělo neprojevovalo žádnou neduchovní reakci, nýbrž proměnilo onu zlost v požehnání! Duch svatý chce naše tělo posvěcovat, aby bylo schopné konat věci, jež On vyžaduje, nikoliv však, aby bylo duší řízeno. Křest Duchem znamená proniknutí naší duše Duchem svatým, jenž převeze také nad ní vládu. Věřící člověk, který je stále veden a řízen duší, dosud onen křest Duchem nezažil. Čím více věřící podléhá vedení Duchem, tím více se stává majetkem Ducha svatého, až je konečně zcela Duchem naplněn...

Rev. Trevor Dearing, anglikánský pastor řekl na téma: Evangelium o uzdravení celého člověka, toto:

„Bůh v podstatě chce, aby věřící lidé byli

zdraví a chce je také, na prvním místě ve zdraví udržet. Bůh stvořil zdravého člověka, a nemoc se dostavila pouze následkem hřícha. Je-li pak věřící člověk znovuzrozen, tedy získá onu novou zdravou přirozenost. Bůh ho chce zdravým uchovat. Existuje jen velmi málo případů, kde Bůh nemoc delší dobu ponechává. Používali On nemoc, tedy pouze tak dlouho, pokud nedosáhne příslušného cíle. Existuje mnoho nemocí, mezi Božím národem, protože se myslí, že nemoc je požehnáním. — Ne —! Nikoliv nemoc, ale zdraví je Božím požehnáním, a je také normálním stavem věřícího člověka.“

Během večerního shromáždění, Bůh daroval Boží uzdravovací službu, neboť právě onomu anglikánskému pastoru dal dar uzdravování. Tento bratr se nachází pod Boží mocí, jako málokdo jiný, a když se modlí s věřícími, tedy klesají k zemi, pod Boží mocí. Mnoho svědectví o uzdravení a naplnění Duchem svatým se událo během onoho vzkládání rukou. Mnoho věřících přišlo do předu, aby bylo za ně modleno, a celé shromáždění se kořilo Bohu za to, co onoho večera činil. Ve shromáždění hlasitě zaznívala chvála Bohu a radost byla velmi veliká.

Toto je den,
jež Pán učinil.

Toto je den,
jež Pán učinil.

Buďme veselí a radujme se . . .”

Druhý den kázal Rev. Nicholas Benghu, Zulu-evangelista z Jižní Afriky. Poukázal na to, že není žádného rozdílu mezi Černým a Bílým, nýbrž že v Kristu jsou všichni jedno. Učinil otazník za křesťanstvím, které v tomto smyslu úplně selhalo a zdůraznil, že pouze Ježíš v nás je schopen přemoci rozdělení ras. Vyprávěl mnoho příkladů, kde lidem pro jich barvu kůže je křivděno. Především poukázal na to, že právě v Jižní Africe panuje stav, podobný sudu stělného prachu, který v každém okamžiku může propuknout v hroznou občanskou válku. On i jiní kře-

střané pozorují, že pouze probuzení je schopno odstranit tam všechny tyto nebezpečné věci. V tomto středisku vzpoury je koncem srpna plánovaná charismatická konference. Dosud se na ni přihlásilo přes 2000 kazatelů a pastorů, a to Bílých i Černých, kteří poznali, že pomoc může způsobit právě jen probuzení. Jmenovaný bratr nás prosil, abychom se modlili za tuto konferenci, protože věří, že pomocí jí nastane rozhodující obrat.

Celé shromáždění bylo uchváčeno tím, co onen bratr vyprávěl a Bůh dal prostřednictvím darů Ducha vizi a hovořil takto ke shromáždění: Jedna sestra užela (ve vidění) ruku sahající celou Afrikou, jež byla žehnající vztažena a slyšela hlas: „Já ji miluji, já ji miluji, já ji miluji... Shromáždění propuklo ve velebení Boha, jenž daroval toto vidění.

Odpoledne se jednalo o informaci obchodníků plného evangelia. Toto sdružení si vzalo za úkol přinést evangelium obchodníkům, a to tak, že je pozvali na večeri, kde se pak navázalo na kázání evangelia. Mnozí se tam také obrátili. K nim náleželo mnoho vysokých vládních úředníků. Jedenkrát v měsíci se setkávají k takové „Chapter“ (shromáždění), kde společně jedná a hovoří se svými sousedy u stolu. Podobná shromáždění se konají po celém světě a mnoho tisíc lidí se jich zúčastňuje. I zde v Evropě je toto sdružení velmi známé a koná se skoro ve všech velkých městech. Jednou dal Bůh Demosu Shakarianovi vizi, že Bůh chce zasáhnout evangeliem, právě tyto obchodníky. Jmenovaný napsal knihu, která je vydaná v anglické a německé řeči: „Die glücklichsten Menschen auf Erden...“ (Nejšťastnější lidé na zemi).

Večerní shromáždění zaznívalo velebením Pána, a Pán byl veleben nádhernými písněmi. Shromáždění jednomyslně pozvedlo svůj hlas ke chvále Boha, a Pán opět vzbudil v jejich středu prorockého ducha. V uvedený večer hrála hudební

skupina: Living Sound. Tato hudební skupina vložila celé srdce do písní, které zpívala. Promítala také film, jenž zobrazoval, zvěstování evangelia písněmi a svědectvím v jednom shromáždění v Polsku s 200.000 účastníky. Bylo uchvacující pozorovat, jak tito lidé zpívali z celého srdce jim známé písně, a že tam bylo mnoho mladých lidí. Uvedená hudební skupina je často zvaná do Vých. Evropy, za účelem vyhrávání a svědčení. Ze všech písní stále zaznívalo jméno **J e ž í š :**

Jeho jméno je vyšší než každé jiné.

Jeho jméno je Ježíš. Jeho jméno je Pán.

Jeho jméno je vyšší než každé jiné.

Jeho jméno je Ježíš. Jeho jméno je Pán.

Jeho jméno je Podivný rádce.

Jeho jméno je Boží rek.

Jeho jméno je Kníže pokoje, Všemohoucí Bůh.

Jeho jméno je vyšší než každé jiné.

Jeho jméno je Ježíš, On je Pán.

Třetí den byla představována různá misijní díla. Tedy: „Mládež s misí“. Ve všech částech světa chodí mladí lidé od domu k domu, aby zvěstovali evangelium. Jsou při všech velkých slavnostech, aby lidem zvěstovali Ježíše. V době Olympiády r. 1972 v Mnichově, když byl spáchán strašný teroristický atentát na izraelské mužstvo, pochodovala ona mládež Mnichovem, a nosili přitom plakáty: „Ne moci, ale odpuštěním . . .“ Onen pochod byl velmi oceňován.

Vedoucí této misie Rev. Loren Cunningham hovořil večer na téma: Odpuštění jediná naděje lidstva. Prohlásil, že odpuštění začíná v malém rodinném kruhu, vychází ven na bližní a konečně na národy. Neodpustíme-li, také i Bůh neodpustí nám. Mnoho lidí je duševně a duchovně chorých, protože nosí v sobě nenávist, a nejsou ochotni odpustit. Dokonce existují i lidé, kteří přijdou do ústavu pro choremyslné, jelikož nejsou ochotni odpustit. Pán zemřel, bez sebemenší nenávisti ve svém srdci. Měli bychom my, kteří se na-

zýváme jeho dětmi žít s nenávistí ve svém srdci?

Odpuštění znamená rozhřešení rasové nenávisti, panující mezi Černými a Bílými . . . Odpuštění je v Severním Írsku řešením mezi katolíky a protestanty. Pouze cestou odpuštění může existovat mír mezi lidmi. Také mezi křesťanskými církvemi musí být také znovu kázáno odpuštění. Dnes již není užitečné vzájemně si vytýkat chyby, jež se staly před 100 i více lety. Dnes je nutné odpustit, jinak půjde Bůh se svojí milostí mimo nás. Kdo neodpustí, toho bohoslužba nemá žádný smysl, a jeho modlitby nebudou vyslyšeny. Odpuštění nespočívá jen na našem rozhodnutí, ale je nám Ježíšem nařízeno. Mnozí lidé, kteří jsou jinými věřícími vnitřně zraněni, musí být vyléčeni.

Kazatel vyzval všechny ty, kteří byli vedoucími bratry zraněni, aby povstali, a aby vyslovili jmenovaným Ježíšovo odpuštění. Také všichni ostatní, kteří byli vnitřně zraněni, a kteří musí o odpuštění bojovat, byli vyzváni, aby povstali a nepropásli tento svatý okamžik, kdy Bůh chce darovat odpuštění. Mnoho věřících následovalo tuto výzvu, když povstali, a Duch svatý způsobil svatou atmosféru odpuštění. Potom Duch svatý udělil proroctví, kde hovořil o tom, že se konec všech věcí velmi přiblížil, a že církev má zanechat všech věcí, jež ji v tom překáží.

Takto skončila konference s Páně milující a uzdravující skutečností i uplatněním a jeden každý byl ve svých potřebách požehnán.

Bohu a Pánu Ježíši Kristu náleží čest a sláva!

Ó Bože, jsi hoden, jsi hoden, jsi hoden.
Jsi hoden přijat od nás čest, chválu a díky!

Neboť ty jsi všechno stvořil, a od tebe život přichází, v tobě byla vůle a moc!

Jsi hoden přijat od nás čest, chválu a díky!

PROROCKÁ ŠKOLA

PROROCKÁ ŠKOLA

Protože žijeme v dobách velkého duchovního probuzení bylo by správné, když si opět znovu uvědomíme to nejdůležitější.

Mnoho otázek se vynořuje ve spojení s Duchem svatým, duchovními dary a spolupůsobení s lidským duchem.

Z toho důvodu prorocká škola započne, bude pokračovat a doufáme, že mnozí získají tím poznání. —

1. KAPITOLA

Stav lidského ducha.

Chceme-li získat správný názor a pohled do podstaty duchovních darů, je nutné nejprve a především, za tím účelem k tomu probádat Bibli, načež musíme však také mít nějaké vědomosti o složení lidského ducha, protože lidský duch spolupracuje s duchovními dary.

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, jako ducha, duši a tělo. Proto je člověk také tzv. „trojjedinost“. Chceme-li se tedy stýkat s Bohem, jenž je vyhradně Duch, musíme tak činit v „Duchu“.

Bůh je Stvořitel a také Otec všech duchů. A život člověka je mnohem bohatší než mnozí vědí a věří. O duchovních silách, jež v nás spočívají všeobecně nic nevíme, tedy nic více než to, co si uvědomujeme, jako následek působení prostřednictvím duše a těla. Možná, že je nám přece něco známé o tzv. podvědomí, asi již méně o tom, jakou ohromnou roli může sehrát, když je k tomu cíli probuzeno. To se týká stejně člověka přirozeného, neznovuzrozeného, jako člověka duchovního, znovuzrozeného.

Všichni jsme zajisté slyšeli, nebo četli, že duch člověka může být více méně z těla uvolněn, a že člověk v tomto stavu může mnohé pociťovat, poznávat, vypovídat a činit, což mu jinak není možné. K tomu mimojiné H. Zeller, v krátké učebnici o duši poznamenává: „Duše je tedy to, co vnímá, protože je v duchu, nebo více v duchu, než v těle; avšak duše nevnímá vyšší duchovní sféry a nezažívá vyšší světlo, ale pozoruje vše, ve svém vlastním, od těla odděleném, volném světle duševním, nebo také v uvolněném duševním světle, ve svém okolí, např. člověka, jenž ji magnetizoval. Takové vnímající dění, odpoutaných vnitřních smyslů je tzv. jasnozření, neb jasnomluvení (prorokování), přičemž se zdá, že tělo odpočívá ve spánku, nebo že je dokonce mrtvé. Nevědomí lidé se proto domnívají, že takové mluvení, neb naslouchání, které jim napadne — protože nic nevědí o odpoutaném životě duše — přichází od Božího Ducha. Také se domnívají, že takoví proroci a prorokyně jsou proroky Božími, a že jejich řeči jsou Božími zjeveními, přičemž všechno, co se ve skutečnosti děje je prostě lidské, a tyto projevy jsou jen zjevy stvořeného ducha.“

V tom spočívá omyl a klam, jež často ďábel využije pro své cíle. Pověsimme-li si toho, pak by ani nemuselo být obtížné rozlišit Ducha svatého od lidského, duši (tělo) od ducha, Božské od lidského, a tím také ďábelské (Jakub 3,15). V Ev. sv. Matouše 16,23 říká Ježíš Petrovi: „Jdi za mnou, satane, ku pohoršení jsi mi; nebo nechááš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské.“

Pastor J. Paul píše: „V duchovní službě jsme se setkali s lidmi, kteří se domnívali, že obdrželi ‚křest Duchem‘. Projevily se totiž u nich tytéž zjevy, s kterými se setkáváme, nachází-li se někdo ve stavu ‘tělesné odpoutanosti’ (podle Zeller). Takové osoby měly vidění, hovořily nim hlasy, měly nebeské pocity atd. Zdali, a také co z jejich zážitků připadá, na jejich vlastního ducha, nebo co bylo způsobeno Božím Duchem mohl jsem nejspolehlivěji posoudit podle toho, zdali současně, spolu s těmito zkušenostmi se dostavilo opravdové duchovní požehnání — ovoce Ducha — a skutečné Boží osvícení. Sice, chránil jsem se před tím, abych označoval takové zjevy, za dílo démonů, a to i tehdy, když po Božském duchovním požehnání nebylo ani potuchy. Člověk se totiž může ve své vlastní bytosti velmi snažit zalíbit se Bohu, a také být o této snaze přesvědčen, a tím se může v duševních stavech vystupňovat, nebo neúmyslně se octnout tam, kde podvědomí částečně, neb úplně převládá, a kde vyvolá zdánlivě mimopřirozené, neb nadpřirozené síly.“

Kdybychom na to více dbali a lépe poznali, pak bychom velmi rychle upustili od označování, je to „démonské“. Právě i zde přijde na to, jak široko, hluboko, zdali až do ducha a do podvědomých duševních oblastí se zcela chceme vydat, a podřídit Božímu Duchu. On potom nás může uvolnit a také uvolní a osvobodí od vlastní bytosti, a také od zdánlivé zbožnosti, jejímž otcem je vždy ďábel. Neboť také i s dary, které nám Duch svatý dal můžeme jednat lidsky, a za určitých okolností i ďábelsky. Je nutné, abychom odlišovali duchovní dary, od nositele darů.

Mnozí si jednoduše myslili: Dary jsme přijali od Pána, a proto je můžeme bez dalšího používat. Taková myšlenka se může člověku snadno dostavit. O letničním dni např. čteme: „... počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati (Skut. 2,4). Z oné věty se jednoduše vyjme myšlenka: „Když tedy někdo jazyky hovoří, tedy Duch svatý mu

to dává, bez dalšího k vyslovování.“ Zároveň je nutné, abychom brali zřetel také k následujícímu: „Duch svatý může nám dát něco k vyjádření, avšak jen do té míry, jak dalece jsme mu oddáni. Přitom to neznamená, že je člověk podobný mrtvému stroji. Když Duch svatý jím hovoří, tedy člověk je přitom stále přítomný, svým myšlením a míněním.“

To možno snadno pozorovat z toho, že všichni autoři Svatého Pisma psali, puze Duchem svatým. Jmenovaný Duch jim vnukl, co mají psát. — Jak se to však stalo? Z Bible je velmi patrné, že Duch Boží nedíktoval spisovatelům Bible slova mechanicky. Kdyby tomu tak bylo, pak bychom museli v Bibli nacházet tentýž druh vyjadřování a tentýž způsob řeči (fráze). Je však možno velmi zřetelně rozlišovat vyjadřování Petrovo Pavlovo neb Janovo. Tato skutečnost je zcela patrná, každému pečlivému čtenáři Bible. Z toho je patrné, že samozřejmě Duch svatý ovlivňuje každého člověka. Když ho inspiruje, vnukne mu co má psát, neb hovořit. Duch svatý ovšem nepoužívá člověka tak, jako psacího neb mluvícího stroje. Člověk prostřednictvím jemu uděleného daru, skrze víru podává dál to, co přijal od Ducha svatého. Nebylo dáno Pavlovi od Ducha svatého, aby napsal epištoly? Nenapsal právě tak Jan své evangelium a epištoly, byv k tomu inspirován tímto Duchem? Zcela jistě! Ovšem jediným autorem Svatého Pisma je ve svém nejhlubším podkladě Duch svatý. On způsobil to, aby se psalo. Přitom však, přece jen spolupracoval duch Pavlův, Petrův a Janův. Duch svatý nám odevzdal Boží slovo, ve spojení s duchem pisatelů.

Tak podobně je to také s dary Ducha. Mluví-li někdo v jazycích, pak nesmíme zapomenout, že zde také spoluúčinkuje duch dotyčného člověka. Toto je patrné z I. Ep. Kor. 14,14: „Nebo buduliti se modliti cizím jazykem, **duch můj** se toliko modlí, ale mysl má bez užitku jest“. Je to tedy duch člověka, jenž je činný při mluvení jazyky, i když způsobem nám nezná-

mým. Duch svatý ovšem dá vymlouvat, jak v Jeruzalémě, tak i v Cesarei. Přece však je to duch člověka, který spolupůsobí ve všech těchto případech (Později bude pojednáno o různých formách mluvení jazyky).

Když střízlivě pročteme ve Skutcích apoštolských ony případy, pak musíme se otázat při čtení verše: „... a oni hovořili v jazycích a vysoce chválili Boha“, kdo vlastně Boha velebil? Velebil Boha Duch svatý? Nebo velebili Boha lidé, kteří hovořili jazyky? Při pohledu na 1. Kor 14,14 nemůže být odpověď obtížná. Kornelius a jeho příbuzní chválili Pána v Cesarei. Jejich duch to byl, který hovořil jazyky. Jejich duch to byl, který velebil Boha, samozřejmě za spolupůsobení Ducha svatého (Jan 4,23–24).

Branhan: 1977 TISÍCILETÉ KRÁLOVSTVÍ

Americký kazatel Branham, podle jedné své vize prorokoval, že v r. 1977 započne Tisícileté království. Přitom se opíral o splnění všech svých vizí, a domníval se, že také tato jeho vize se splní.

Až do r. 1960 byl pomazaným Božím mužem a Pán jeho prostřednictvím činil mnoho znamení a zázraků, a to až do doby, kdy započal sebe samého velebit a pokládat se za proroka Eliáše, který má přijít na svět. Rozšiřoval velmi klamná učení, avšak nejhorší je to, že začal rozlišovat mezi lidmi, kteří jeho poselství přijímali, kteří jsou vyvolení, a mezi těmi, jež jeho poselství nepřijímají a budou zatraceni.

Každá biblická sekta, nechť již má sebe víc biblických linií se stává nebiblickou, činí-li své zachránění odvislým od přijetí onoho učení. Tímto učením byly jednotlivé církve od sebe odtrženy, a to i takové, které dlouhá léta spolupracovaly, a jež byly Pánem požehnané. Právě v Československu je mnoho církví, jež byly tímto rozpolcené.

Nejpozději koncem r. 1977 se ukáže, zdali byla pravda to, co onen muž prohlásil. Jestliže se to však nestane, tedy jsem přesvědčen, že jeho stoupenci, přesně tak jako svědkové Jehovovi naleznou východisko a prohlásí: „Bůh změnil svůj plán!“

Bible však praví: „Já jsem Hospodin, který se nemění.“

ASIEN OUTREACH

**JEDNO MISIJNÍ DÍLO SE SNAŽÍ
OBSTARAT KŘEŠŤANSKOU
LITERATURU PRO ASII**

Asie — zapomenutý kontinent?

Více než 60 % obyvatelstva světa bydlí v Asii. Avšak podle mých informací pracuje v tomto světadíle pouze 5 % všech misíonářů. V Malé Asii je pouze 2 % obyvatelstva křesťany, ačkoliv tam křesťanství vzniklo.

Je velkou úlohou naší generace tomuto kontinentu, v němž se poměry tak rychle mění, přiblížit Krista. S uvedeným určením cíle vzniklo také misijní dílo: „Asian Outreach“.

Nouzová situace vyžaduje, aby se něco stalo

Pavel E. Kauffman ztrávil, jako syn amerického misionáře prvních 17 let svého života v Číně. Za jeho pozdější návštěvy v tomto kontinentě se mu ujasnilo (1955), že v tomto kontinentě bylo dosud k dispozici příliš málo křesťanské literatury. Založil nato misijní dílo, jež učinilo svým pracovním podkladem následující principy:

1. Hlavní misijní středisko musí se nacházet v samotné Asii.
2. Asiáté se nejlépe získají pomocí Asiátů.
3. Aby bylo možné takto označených úkolů dosáhnout, je nutné spolupracovat s církvemi a misiemi v Asii.
4. Není již času k tomu, aby byli zřizovány konfesionalní přehrady, neboť Ježíš přijde brzo.
5. Asiatické církve budou posilovány, když budou přispívat nasazením spolupracovníků a finančních prostředků k evangelizaci svého kontinentu.
6. Evropské a americké církve musí být

tak dalekosáhle informované, aby jmenovanou práci mohly podporovat.

7. Literatura je nejlevnějším a nejúčinnějším prostředkem k rozšiřování křesťanské víry. Proto musí být systematicky rozšiřována a přinášena lidu.

Hlavní stan „Asian Outreach“ jest dnes v Hongkongu. Asi 60 dobře zapracovaných Asiátů, většinou mladí lidé, jsou činní jako spolupracovníci. Z onoho centra je literatura rozesílána do všech částí kontinentu. Také myšlenky a programy k misijní práci jsou jednotlivým zemím sprostředkovány.

V Korei, Japonsku, Tajvanu, Malajsku a Singapuru byly zřiny pobočky. Křesťané, kteří pocházejí z těchto zemí přijímají k uskutečnění určeného cíle, ve svých domovských zemích instrukce od „Asian Outreach“.

Existuje nějaká větší biblická škola?

Vedoucím onoho dalekosáhlého programu je Číňan David Wang. Přišel z Číny jako uprchlík, a je dnes v širém světě žádan, jak konferenční řečník.

50 různých misijních organizací v Asii jsou dnes bezplatně zásobeny literaturou z „Asian Outreach“. Právě nyní je v tisku 1,5 miliónů traktátů, v nejmenším nákladu. Každý traktát vybízí k rozhodnutí pro Krista, a současně nabízí biblický kurs. Takto pečuje „Asian Outreach“, ne méně než o 50.000 biblických studentů. Jednotlivé kursy jsou částečně zaměřeny na obrácenou mládež a částečně na dospělé křesťany. Toho času se povětšinou žádá biblický kurs pro dívky.

Od r. 1969 pracuje „Asian Outreach“ společně s „Living Bibles International“, na novém biblickém překladu do čínštiny, který je především určen pro mladou generaci Lidové republiky. Nový zákon je hotový. R. 1978 má být dokončena práce také na Starém zákoně.

Asi 2 milióny Číňanů bydlících mimo Lidovou republiku, každým rokem navštěvuje svoji domovinu. Z toho je asi 20.000 křesťanů. Mnozí z nich se rádi chopí příležitosti přinést svým příbuzným a přátelům doma, Nový zákon. (Během kulturní revoluce bylo mnoho Biblí spáleno.)

Mimoto denně vysílá „Asian Outreach“ rádiprogramy, jež jsou vysílány do Číny.

Mocnější zúčastnění Asiátů.

„Asian Outreach“ je přesvědčen o tom, že křesťané v Asii musí převzít větší část výloh, spojených s touto prací, ačkoliv i dnes hradí již asi polovici všech vznikajících nákladů. Asiatská církev by byla přesílená, kdyby měla úplně sama převzít jmenované náklady.

Alfred Staiger

50.000 dolarů PRO RUSKÉ BAPTISTY

MIAMI (USA).

MIAMI (USA).

Baptistický světový svaz dal k dispozici 50.000 dolarů k zařízení Theologického semináře v Moskvě, jakmile bude schválen sovětskými úřady návrh Ruské všesvazové rady evangelických křesťanů (baptistů). To bylo oznámeno při zasedání Výkonného výboru Světového svazu v Miami (Florida). Baptistická výchova theologů v Sovětském svazu se většinou dosud provádí v dálkových kursech, a jen několik málo budoucích farářů má možnost navštěvovat vysoké školy v cizině.

VÝCHOVA THEOLOGŮ V MAĎARSKU

BUDAPEŠT.

BUDAPEŠT.

O vzdělání farářů různých protestantských církví v Maďarsku podává zprávu Maďarská církevní tisková služba, ve svém nejnovějším vydání. Na Reformované theologické akademii v Budapešti bylo v tomto končícím studijním roce zapsáno 100 studentů, kteří udržovali živý kontakt s církvemi, kde také prakticky působili. Na Evangelické luteránské theologické akademii v Budapešti absolvovali v tomto roce čtyři muži a dvě ženy.

Celkem 11 studentů absolvovalo Baptistický theologický seminář, který existuje více než 70 let, a který byl původně silně ovlivněn německou theologií. V nejnovější době, jak oznamuje zpráva, hraje tam přiměřenou roli Pokračující evropská protestantská theologie. Studenti by mohli po úspěšném vzdělání skládat farářskou zkoušku, před společnou zkušební komisí na Reformované theologické akademii v Debrecíně. Nyní již po dobu deseti let pozůstává t. č. Institut pro výchovu farářů, rady svobodných církví okrouhle s 50 studentů, z toho je 14 adventistů, 14 letničních, 13 baptistů a 9 metodistů.

HISTORICKÁ WESLEYOVA KAPLE V LONDÝNĚ, místo „narození“ metodismu,

má být znovu otevřena 1. listopadu 1978, na 200 letý den jejího vysvěcení. Budova byla následkem nebezpečí zřícení, od r. 1974 uzavřena. Mezitím metodističtí křesťané, v celém světě věnovali kolem 1,12 miliónu dolarů na restaurační práce.

Bible v Somálsku

Po devatenáctileté práci ukončili misionáři Švýcarské indiánské misie překlad Bible do somálstiny. Rukopisy mohly být, navzdory cenzúře, Etiopie vyvezeny, a v Americe připraveny pro tisk. — Nové zákonky jsou již léta zasílány poštovními zásilkami. Tato země je uzavřená pro evangelium.

Zvýšená návštěva kostelů v Ugandě

Po léta trávající slabá návštěva kostelů v Ugandě se silně zvýšila účast na bohoslužbách. V katedrále v Kampale (2000 míst k sezení) musí být vykonány každou neděli tři bohoslužby, aby bylo možno vyhovět návalu účastníků.

Ugandský farář J. Wilson je toho názoru, že nynější těžkosti země spolupřispívají k tomu, že se obyvatelstvo otvírá evangeliu:

„Je možné, že jde o cestu, podle Boží vůle, po které máme kráčet, aby Jeho církev vzrůstala, i když utrpením prochází.“

— idea —

The Church of Uganda
was born out of martyrdom.
Archbishop Janani Luwum
has himself become the memorial
of its centenary.

Telefonní duchovní péče — 420 000 telefonních rozhovorů

Z 56 existujících telefonních centrál, má prospěch 24 evangelických, 15 katolických a 18 společných křesťanů. telefonní duchovní péči je zaměstnáno více než 3600 spolupracovníků.

Většina rozhovorů se týká vyhledávání rady v tělesných, neb duševních chorobných situacích (21 %), v osamocení a osobních osudových ranách (12,7 %). Na rodinné otázky a otázky okolního světa připadá 9,6 %, na sociální otázky 6,5 % a na otázky náboženské 4,2 %.

Přesně dvě třetiny telefonních volání přicházela od žen; z nichž 35 % udalo svá jména, přičemž 65 % zůstalo anonymních.

Baptisté v Rumunsku

Svaz baptistických církví v Rumunsku zabírá t. č. 622 církví a 253 poboček, s celkovým počtem 160.000 členů. V minulých letech mohlo být pokřtěno, průměrně ročně 20.000 nově obrácených. Bohoslužby v 600 vlastních, částečně nových církevních budovách jsou přeplněné. Rumunská vláda dovolila vykonávat druhou nedělní bohoslužbu a týdenní biblické studium.

PRACUJ SPRÁVNĚ

Dvanáct závažných bodů

1. **Náboženství čisté a neposkvrněné** před Bohem a Otcem jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati se-be neposkvrněného od světa (Jakub 1,27). Mnohý si snad myslí, že je to ubohá bohoslužba, a že by mu bylo milejší shromáždění, kde je všechno dojaté a pohnuté. Nuže, to se také může jednou uskutečnit. Jedná se však v tomto případě o **pravou Boží službu**?... Jeden starý Boží muž řekl: „Kdyby byl člověk tak vysoko ve vytržení, jako kdysi Pavel, a kdyby znal churavého člověka, který by potřeboval trochu polívčičky, potom by bylo daleko lepší, kdyby zanechal lásku k vytržení a posloužil potřebám větší lásky.“

2. Jsou ti **požehnání** milejší a hodnotnější než **účinná víra**?

— Zjev-li ti Duch svatý rozmanitá zázračná tajemství, můžeš se snadno stát pyšným, a tím se staneš světem poskvrněným. Prává Boží služba spočívá v tom, zůstat neposkvrněným od světa, a slitovat se nad chudými. Věřit, a přitom nic nečinít znamená, nemít vůbec žádnou víru. Jakub (2,18) řekl: „Ty víru máš, a já mám skutky, ukažíš ty mi víru svou, ze skutků svých, a já ukáži víru svou, z skutků svých.“

3. Zdá-li se komu z vás, že **jest nábožný, a v uzdu svou nepojímá jazyka svého**, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství (Jakub 1,26). —

Mnozí se vynášejí tím, že je jim dána zvláštní míra zbožnosti. Avšak, co činí se svými jazyky?... **Soudí ty**, kteří nemají, podle jejich názorů tolik milosti. Malá zá-palka, „kterak veliký les zapálí“ (Jak. 3,5). Kéž by měli milost, aby jiné považovali za vyšší než sebe. Tomáš Kempenský pra-

vil: „Nepokládej sebe za lepšího, než jsou jiní, abys tím nebyl horším v očích Božích. Bůh se dívá na to, co je v člověku a ne na to, co je v tvé fantasii.“

4. **Chceš správně sloužit**, potom nenávid pocit být **vynikající osobnosti**. —

„Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost“ (Jak. 4,6). Drž a skláněj se k poníženým, neumývej jim však „hlavu“, nýbrž nohy. Tvůj mistr konal otrockou službu, umýval nohy učedníkům také i Jidášovi, ačkoli věděl: Tento mě zradí a všichni mě opustí. Zdali pak byli hodni takové služby? Ovšem, On je až do konce miloval. Čiň totéž, i když by měli být tví bratři tokoví, jako byli bratři Josefovi. „Jeden každý smýšlej tak, jak smýšlel Ježíš Kristus.“

5. **Nedělej žádný rozdíl mezi lidmi**. —

Necháváš se při své službě ovládat sympatií, neb antipatií, jednáš s bohatým, váženým nástěvníkem svého shromáždění laskavěji než-li s chudým, nevzdělaným?... To není následování Ježíše! Ježíš nečinil **žádného rozdílu**! Sloužil hříšníkům, celníkům a samaritánské ženě u Jákobovy studně neméně, než bohatému a váženému Nikodémovi. Je psáno: „Pakli osoby přijímáte hřešíte.“ (Prosím přečtete si Ep. sv. Jakuba 2,1–13.)

6. **Nepanuj svojí službou nad lidmi**, nečiň z nich **své poddané**. —

Buď pastýřem, pas Kristovy ovce. Máš potravu, oděv, obydlí, a to nechť ti postačí. Desátek, oběť patří Bohu, ne tobě. Buď ve své službě upřímný, bez postranních myšlenek, vzdálený veškeré panovačnosti. Skrývá-li se v tvé službě sobectví a zlítnost, potom ji chybí záře a pomazání. Služ z hloubky srdce... „ani jako pa-

nujíce nad dědictvím Páně, ale jako příkladem Jsouce stádu" (1. Petrova 5,2-4).

7. Nevynášej se svou službou nad jinými.

Mistr říká: „Kdo chce být mezi vámi nejvyšším, budiž vaším služebníkem.“ Služ směřem od spodu nahoru. Takto můžeš nésti břemena jiných, podávat jim chléb a vodu života, a státi se skutečným a pravým služebníkem, a následovníkem Toho, jenž řekl: „Ale já mezi vámi jsem ten, kterýž slouží“ (Luk. 22,27).

8. Nesluž pro uznání. —

Buď takovým, jenž již nehledá žádný věnec ve vavřínovém háji. Ježíš to také nečinil. Následuj jej pouze na jeho dráze! Ať již uznáný, nebo neuznáný. Je to milost, že smíš a můžeš sloužit. Nechť ti postačí Jeho Milost! Bůh tě chtěl najednou použít jako svého nástroje. Ježíš říká: „Kdo bude mně sloužit, toho poctí můj Otec.“

9. Služ v prostotě a Boží Moudrosti. —

„Neboť moudrost ze spodu je pozemská, lidská, dábelská. Moudrost shora je cudná, tichá mírná, povolná, milosrdná, plná dobrého ovoce, nestrannická, bez pokrytectví (Jak. 3,15-17). Nemysli si, že jsi něco zvláštního, když sloužíš a tvůj kalendář je plný poznámek, nebo když mluvíš v rádiu, neb televizi. Jsi povolán k tomu, abys sloužil a byl světlem v Pánu, jež právě svítí, protože je to jeho podstata. Když láska miluje, nepovažuje to za nic zvláštního.“ Nedostává-li se ti moudrosti, žádej ji od Boha, kterýž všem dává ochotně a neomlouvá (Jak. 1,5).

10. Služte si vzájemně! —

„Jeden každý jak vzal od Boha dar, tak vespolek si tím přisluhujte, jako dobří šafáři rozličné, milosti Boží“ (1. Petr. 4,10). Používej tyto dary — 1. Kor. 12 a 14 — ne o své újmě, a k svému oslavování. Neboť čím úspěšněji jimi sloužíš, tím větší je k tomu pokušení. Mysli na to, že: Jsi pouze jen šafářem rozličných Božích darů. Jiní

mají také své dary milosti, které od Pána obdrželi. Nežádá se nic více na šafářích, než aby byli věrní.

11. Nepovažuj žádnou službu za nepatrnou. —

Především ani onu službu „v komůrce“. Tvůj Otec vidí a slyší ve skrytu! Učedníci sotva tušili, jak se Ježíš za ně modlil. Petr byl asi překvapen, když mu Pán řekl: „Modlíš jsem se za tebe, aby tvá víra nezahynula.“ Byla tichá modlitební služba, staré prorokyně Anny v chrámě jen nepatrnou službou? Bůh ví, že určitě nikoli! Proto vytvrvej na modlitbách!

12. Zdali tvá celá služba spojená s duchovními a pozemskými dary je tebou hodnocena jako Boží služba? —

Nikdy nemluv ani nejednej bez Božího nařízení! Nepřinášej cizí oheň na svůj oltář (3. Moj. 10,1). Nenech se ovládat svým duchem — darů, udržuj jej ve své podřízenosti. Zůstaň také pod vlivem a vedením Duch svatého: „Všechno slušné a podle řádu ať se děje“ (1. Kor. 14,40). To zlepšuje a buduje církev. Kráčíš-li zlomený, nejnižší možnou cestou, tak jako pšeničné zrnko, jež padá do země, a tam zmírá, pak budeš vždy sloužit správně. Protož slyš co tvůj Mistr volá: „Slouží-li mi kdo, následuj mne!“ — Následuj jeho stopy...